

Τερώτατε Αρχιεπίσκοπε Κρήτης, υπέρτιμε καί ἑξαρχε Εὐρώπης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροιότητος κύριε Εἰρηναῖε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρῃ Τερότητι καί εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

«Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καί ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθεῖ αὐτοῖς. Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ εἰς τό γνωσθῆναι τὴν ἰσχύν αὐτοῦ; καί αὐτός ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καί ἤρε τὸν πόνον αὐτοῦ...» (Σοφ. Σειρ. λη', 4-7).

Διὰ τῶν λόγων τούτων, Τερώτατε ἀδελφέ, ἡ Θεόπνευστος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Γραφή ἀναφέρεται εἰς τὸν θεσμόν καί εἰς τὴν ιδιότητα τοῦ ἱατροῦ, ὡς καί εἰς τὴν σπουδαιότητα ἐπιστήμην τῆς ἱατρικῆς. Ὁμολογουμένως, οὐδεὶς τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐας ὑπάρχει ἄγευστος τό μὲν τῆς πικρίας τῆς ἀσθενείας, τό δέ τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἀσθένεια οὐδένα ἐξαιρεῖ, ἐπισκεπτομένη πάντα ἄνθρωπον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του, εἰς πᾶσαν ἡλικίαν, μέ ἐλαφράν ἢ βαρεῖαν μορφήν. Εἰς αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν ἅπαντες ἐπισκεπτόμεθα τοὺς ἱατροὺς καί τὰ νοσοκομεῖα καί λαμβάνομεν τὰ κατὰ περίπτωσιν φάρμακα, ὑπέικοντες εἰς τὰς ἱατρικὰς ὁδηγίας.

Οὕτω, μετὰ συγκινήσεως ἐπληροφρήθημεν τὰ περὶ τῆς ἀσθενείας τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Τερότητος καί τὴν εἰσαγωγήν αὐτῆς εἰς τό Πανεπιστημιακὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Ἡρακλείου. Τὰ Νοσοκομεῖα παρομοιάζονται πρὸς τὸν σπόγγον, ὅστις σπογγίζει τὰ δάκρυα τόσον τοῦ πόνου, ὅσον καί αὐτὰ τῆς χαρᾶς ὅταν πρόκειται περὶ τοκετοῦ, δροσιζει διὰ τῆς νοσηλείας τὴν θερμὴν τοῦ πυρετοῦ, ἀπορροφᾷ τὸν ἰδρῶτα τῆς ἀγωνίας ἐκ τῆς ἀναμονῆς τῶν ἱατρικῶν ἐξετάσεων.

Σπεύδοντες διὰ τῆς παρουσίας παρὰ τό προσκεφάλαιον ὑμῶν πρὸς παραμυθίαν οὐ παυόμεθα εὐχόμενοι καί προσευχόμενοι πρὸς τὸν Ἰατρὸν ψυχῶν τε καί σωμάτων ὑπὲρ ὑγείας καί σωτηρίας ὑμῶν, καί ἀναπέμποντες ἐνθερμον τὴν ἡμετέραν προσευχὴν πρὸς Αὐτόν ὅπως ταχέως ἀποκατασταθῇ τό πολῦτιμον τοῦτο ἀγαθόν εἰς ὑμᾶς.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἀσπαζόμενοι ὑμᾶς φιλαδέλφως, προσεπευχόμεθα καλὴν ἀνάρρωσιν καί ταχεῖαν τὴν πλήρη ἀποθεραπείαν, ὅπως ἐπανέλθητε εἰς τὰ θεοφιλῆ ὑμῶν ἔργα, δοξάζοντες καί αὐθις τὸν πολυεύσπλαγχνον Κυβερνήτην τοῦ παντός, «τόν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους» (Ψαλμ. ρβ' 3) ἡμῶν. Εἴη ἡ Χάρις καί τό ἔλεος Αὐτοῦ μετὰ τῆς ὑμετέρας φίλης Τερότητος.

βκ' Σεπτεμβρίου λ'
Ἐπισημειωθεὶς ἀγαπῶν ἐν χειρὶ ἀδελφός